

TUCHTCOLLEGE

NEDERLANDSE ORDE VAN ADMINISTRATIE- EN BELASTINGDESKUNDIGEN

Bij afkorting aangeduid als NOAB

Nr. TC 70/2020

Beslissing inzake de klacht, ingediend door de heer X, aspirant NOAB-lid (hierna nader aan te duiden als: klager), naar hij in zijn klaagschrift stelt mede namens “diverse relaties”, en gericht tegen de heer Y, NOAB-lid, (hierna nader aan te duiden als: betrokkene).

1. DE PROCEDURE

1.1. (...)

Als gevolg van - kort gezegd - de coronapandemie heeft het plannen van een mondelinge behandeling van de zaak vertraging opgelopen. In overleg met partijen is de mondelinge behandeling bepaald op vrijdag 19 maart 2021 in Rosmalen.

1.2. Aan het slot van het onderzoek ter zitting heeft het Tuchtcollege het onderzoek gesloten en een schriftelijke uitspraak op de klacht aangekondigd.

2. DE VOORGESCHIEDENIS

2.1. Betrokkene heeft op 19 februari 2019 met klager, in de persoon van de heer X voornoemd, een arbeidsovereenkomst gesloten. Vanaf 25 februari 2019 was de heer X werkzaam bij betrokkene in de functie van assistent-accountant/relatiebeheerder.

Op 14 oktober 2019 hebben betrokkene en de heer X een tot de gedingstukken behorende vaststellingsovereenkomst getekend op grond waarvan de arbeidsovereenkomst per 1 december 2019 werd beëindigd. Daarbij werd door partijen onder meer in aanmerking genomen:

- *dat de werkgever (Tuchtcollege: lees betrokkene) de afgelopen tijd in toenemende mate met de werknemer (Tuchtcollege: lees klager) van mening is gaan verschillen over de invulling door de werknemer van diens functie en de voortzetting van de werkzaamheden binnen de organisatie van de werkgever;*
- *dat de arbeidsverhouding tussen partijen dientengevolge steeds meer onder druk is komen te staan en er thans een situatie is ingetreden waarin geen enkele vruchtbare samenwerking tussen partijen meer te verwachten valt;*
- *dat partijen de gevolgen van de beëindiging van het dienstverband in onderling overleg wensen te regelen, en is onder 6.1, in het kader van Finale kwijting, opgenomen:*

Partijen verlenen elkaar ter zake van de afwikkeling van de arbeidsovereenkomst – na voldoening van het in deze overeenkomst bepaalde - uitdrukkelijk over en weer finale kwijting, zodat zij geen aanspraken jegens elkaar geldend zullen maken.'

De heer X heeft op 1 september 2019 de onderneming D Administratie & Advies bij de Kamer van Koophandel ingeschreven.

2.2 Na eerdere conceptovereenkomsten van 26 respectievelijk 28 november 2019 hebben klager en betrokkene op 30 november 2019 een tot de stukken van het geding behorende koopovereenkomst gesloten (hierna: de overeenkomst). De overeenkomst omvat de verkoop door betrokkene als verkoper van een aantal van haar klanten, aan klager als koper. De overeenkomst voor zover hier van belang, luidt als volgt:

Artikel 1 Overname

Koper koopt van verkoper via een activa passiva transactie het cliëntenbestand bestaande uit klanten welke vermeld zijn op bijlage A en aangehecht is aan deze overeenkomst.

Artikel 2 Koopsom

Het cliëntenbestand wordt voor een bedrag van € (...) overgenomen.

Artikel 3 Cliënten

De vermelde cliënten gaan over naar de koper. De cliëntenlijst is inhoudelijk besproken met de koper en gaat hiermee akkoord. Verkoper is er niet verantwoordelijk voor als er cliënten niet overgaan naar de koper, behoudens de cliënten nummer 1, 2, 3, 5, 8, 9 en 13 volgens de bijlage A. Koper kan geen korting op de koopsom eisen als klanten niet overgaan, behoudens de eerder genoemde cliëntnummers, en dit voor een periode tot en met 31 januari 2020. (... ..) Dit (resterend) risico is reeds in de koopsom verdisconteerd, dit is uitvoerig besproken. De heer Y heeft zich bereid verklaard om maximaal 2 maanden behulpzaam te zijn op koper (voor zover van toepassing) te introduceren bij de klanten en klantgegevens over te dragen naar koper.

Artikel 4 Debiteuren en facturatie

Verkoper factureert voor rekening en risico van zichzelf, alle gewerkte uren van november 2019 alsmede de betreffende vast maandfacturen november 2019 en december 2019 rechtstreeks aan de klanten zelf. (zie bijlage A)

Uitspraak Tuchtcollege NOAB
Nr. 70/2020

Verkoper zal de inning van de vaste maandfacturen november 2019 en december 2019 zelf verzorgen en deze betalen/doorstorten aan koper zodra de cliënt deze heeft betaald aan verkoper. Koper stuurt hiervoor aan verkoper een factuur tbv € (...) ex. btw. (zie bijlage A)

Verkoper factureert voor rekening en risico van zichzelf, de gewerkte uren van december 2019 (uitsluitend met betrekking tot de loonadministraties van cliënten (.....) rechtstreeks aan de betreffende klanten zelf. De openstaande debiteuren, inclusief de facturen van de maand november 2019, worden ten bate van zichzelf door de verkoper geïnd.

Voor werkzaamheden betrekking hebbende op boekjaar 2018 en 2019 zal koper deze werkzaamheden verrichten en deze voor eigen rekening en risico factureren aan de klant zelf. Indien koper werkzaamheden hieromtrent door verkoper laat verrichten, zal koper hiervoor een uurtarief verschuldigd zijn van € 50,00 excl. btw.

(....)

Artikel 6 Schade en claims

Partijen hebben met elkaar afgesproken dat de beroepsaansprakelijkheidsverzekering van koper een inlooprisico heeft van 1 jaar, verkoper is verantwoordelijk voor het uitlooprisico van langer dan 1 jaar.

(....)

Artikel 8 Overnamedatum

De datum van overname is 1 december 2019

(....)

Artikel 9 Geheimhouding en communicatie

Partijen zullen geheimhouding betrachten over deze transactie en de informatie die bekend is geworden.

Communicatie naar de cliënten heeft reeds deels plaats gevonden, en zal nog plaats vinden tot uiterlijk 31 december 2019.

(....)

Artikel 11 BTW

Omdat het een gedeeltelijke bedrijfsovername betreft wordt er geen BTW in rekening gebracht op grond van artikel 37d wet Omzetbelasting 1968.

Aldus overeengekomen, opgemaakt en ondertekend (in 2-voud) te E d.d. 30-11-2019

w.g. X en Y”.

2.3. Na het ondertekenen van de overeenkomst zijn er van de kant van klager een aantal bezwaren opgeworpen met betrekking tot de inhoud van de overeenkomst. Deze bezwaren, kort samengevat, luiden als volgt:

- a. Beloofd is dat klager 25 klanten zou overnemen, uiteindelijk blijken dit slechts 12 klanten te zijn;
- b. De te verwachten omzet welke gemoeid was met dit klantenpakket zou om een bedrag gaan van tussen de € 53.000 en € 63.000, maar de werkelijke omzet is slechts € 25.000;
- c. Alle over te dragen klanten zouden in het boekhoudsysteem Yuki zitten, uiteindelijk is gebleken dat nog niet de helft van de klanten in Yuki zit.

2.4. Partijen hebben vervolgens een aantal gesprekken daarover gevoerd zonder dat zulks heeft geleid tot overeenstemming. Betrokkene stelt zich in dit verband op het standpunt dat “uit die gesprekken absoluut geen nieuwe verplichtingen zijn ontstaan” en dat “de getekende overeenkomst staat” maar dat betrokkene alleen nog gaat “onderzoeken of ik je uit coulance nog ergens mee kan helpen.” Klager daarentegen stelt dat tijdens de hiervoor bedoelde gesprekken tussen hem en betrokkene mondelinge afspraken zijn gemaakt die als aanvulling op de overeenkomst gelden en door betrokkene niet deugdelijk zijn nagekomen.

3. DE KLACHT EN 4. DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

3.1.1. In de van hem afkomstige stukken stelt klager dat hij namens diverse, door hem in het klaagschrift nader aangeduide negen, relaties een klacht indient tegen de handelwijze van betrokkene met betrekking tot de hiervoor genoemde bij de overeenkomst geregelde verkoop door betrokkene van een aantal klanten aan klager. Klager vraagt in zijn klaagschrift het oordeel van het Tuchtcollege over de volgende punten:

- a. Kan betrokkene een opdrachtovereenkomst zonder toestemming van de opdrachtgever overdragen?
- b. Wat vindt het Tuchtcollege van de werkwijze dat een NOAB-lid een deel van de klanten verkoopt welke voor bepaalde diensten reeds betaald hebben - dit terwijl de werkzaamheden nog niet zijn

Uitspraak Tuchtcollege NOAB
Nr. 70/2020

uitgevoerd - en vervolgens met de kopende partij afspraken maakt om de werkzaamheden uit te voeren en opnieuw te factureren?

- c. Klager verzoekt betrokkene te doen veroordelen tot het betalen van de schade, in de vorm van extra te maken kosten voor de betrokken partijen.

4.1. Klager onderbouwt zulks in de van hem afkomstige stukken als volgt, zakelijk weergegeven:

Volgens de op 30 november 2019 met betrokkene gesloten overeenkomst:

- heeft betrokkene een aantal klanten verkocht aan klager;
- neemt klager de klanten per 1 december 2019 over;
- voert klager de werkzaamheden van november, december alsmede het vierde kwartaal van 2019 voor de betrokken relaties uit;
- stort betrokkene de maandbedragen van november en december 2019 voor die werkzaamheden door naar klager;
- voert klager de werkzaamheden voor het jaarwerk 2018 en 2019 uit en factureert klager de daarmee gemoeide werkzaamheden aan bedoelde betrokken relaties.

Bedoelde betrokken relaties hebben allen een opdrachtovereenkomst met betrokkene gesloten voor werkzaamheden tot en met 2019. Klager heeft met bedoelde relaties een opdrachtovereenkomst gesloten welke op 1 januari 2020 is ingegaan en uitsluitend betrekking heeft op werkzaamheden voor het boekjaar 2020. Relaties hebben hun verplichting, of wel in maandelijkse termijnen in abonnementsvorm of wel bij nacalculatie, jegens betrokkene voldaan. Wat betreft de cliënten die hebben voldaan in maandelijkse termijnen geldt, dat zij niet bereid zijn om voor de werkzaamheden welke betrekking hebben op het jaarwerk 2018 en 2019 apart (aan klager) te betalen. Immers, de vergoeding voor die werkzaamheden maakten reeds onderdeel uit van de aan betrokkene betaalde maandelijkse termijnen.

Verder zijn bedoelde relaties niet, of onvoldoende gekend in de overeenkomst tussen betrokkene en klager, en zijn bedoelde relaties of klager niet gevraagd om de opdrachtovereenkomst welke bestond tussen die relaties en betrokkene over te dragen dan wel over te nemen.

Aan sommige relaties is gevraagd of ze bezwaar hadden tegen een overgang van betrokkene naar klager in verband met een voorgenomen samenwerking, waarbij er voor de relaties niet zo veel zou veranderen. Sommige relaties hebben betrokkene gevraagd en de mogelijkheid geboden om zijn verplichtingen, namelijk het uitvoeren van de opdrachtovereenkomst, na te komen, maar nadat betrokkene keer op keer de relaties bleef doorverwijzen naar klager, hebben de relaties hem in gebreke gesteld. Daarnaast zijn er inmiddels ook juridische stappen tegen de handelwijze van betrokkene ondernomen.

Klager heeft vanaf december 2019 met behulp van diverse mensen verschillende pogingen gedaan om er onderling met betrokkene uit te komen, zodat de relaties er geen hinder van zouden ondervinden. In de kantonprocedure neemt klager het standpunt in dat de overeenkomst leemtes vertoont. Tussen partijen zijn, aldus klager, mondelinge afspraken gemaakt die door betrokkene niet deugdelijk zijn nagekomen.

4.2. Aan het begin van de mondelinge behandeling op 19 maart 2021 heeft klager desgevraagd uitdrukkelijk verklaard dat de door hem in de van hem afkomstige stukken geformuleerde klacht in die zin dient te worden gelezen dat zijn enige probleem in de onderwerpelijke tuchtzaak met betrekking tot de uitwerking van de overeenkomst nog uitsluitend het volgende betreft:

De reden dat ik niet akkoord ging met de door betrokkene aan mij in tweede instantie aangeboden over te dragen klanten was simpel: in de lijst van het eerste aanbod stonden al een stel klanten die eigenlijk als “kat in de zak-klanten” oftewel nauwelijks rendabel getypeerd kunnen worden en ook het tweede aanbod van betrokkene was in dat opzicht naar mijn inschatting belabberd.

De voorzitter houdt partijen voor dat het Tuchtcollege niet bevoegd is om zich uit te laten over de aangelegenheden die bij uitsluiting thuishoren op het bord van de civiele rechter.

Mijn hoop, aldus klager, is erop gevestigd om deze kwestie volledig achter mij te laten en weer met frisse moed te kunnen gaan werken.

Klager verzoekt de klacht, zoals door hem bij aanvang van de zitting beperkt, ontvankelijk en gegrond te verklaren onder veroordeling van betrokkene tot het betalen van de door klager geleden schade.

Uitspraak Tuchtcollege NOAB
Nr. 70/2020

4.3. Betrokkene stelt zich primair op het standpunt dat klager niet-ontvankelijk is in zijn klacht aangezien klager geen cliënt is van betrokkene en ook overigens volgens betrokkene niet direct in zijn belang is getroffen. Ook is niet duidelijk namens wie de klacht feitelijk is ingediend.

Subsidiair stelt betrokkene zich op het standpunt - kort samengevat - dat klager:

- een hetze voert tegen betrokkene door actief cliënten van betrokkene te werven, alle oude relaties van betrokkene op te stoken om declaraties van betrokkene niet te betalen en/of te procederen;

- buiten de hiervoor bedoelde koopovereenkomst cliënten van betrokkene overneemt;

- betrokkene beticht van wanprestatie en ook van ernstige beroepsfouten, als gevolg waarvan betrokkene ontegenzeggelijk financiële en reputatieschade lijdt en in diverse juridische procedures is verwickeld, waaronder de onderhavige.

Subsidiair concludeert betrokkene dat de klachten ongegrond want op geen enkele wijze bewezen zijn.

4.4. Betrokkene heeft de feitelijke grondslagen van de klacht op basis van de van hem afkomstige stukken als volgt betwist, eveneens samengevat:

Betrokkene ontkent en betwist al hetgeen door klager wordt gesteld, behoudens en voor zover enige stelling uitdrukkelijk wordt erkend. Ook betwist betrokkene alle door klager jegens betrokkene geuite ernstige beschuldigingen nadrukkelijk. Klager stelt een hoop maar bewijst niks.

Primair stelt betrokkene zich op het standpunt dat aangezien klager geen cliënt is van betrokkene, hij als gevolg daarvan slechts als een zogeheten derde kan worden beschouwd en daardoor conform de tuchtrechtelijke jurisprudentie van de NOAB slechts met vrucht kan klagen indien hij direct in zijn belang getroffen kan worden geacht. Niet is gebleken, aldus betrokkene, dat klager op enigerlei wijze direct in zijn belangen is getroffen.

Klager dient om die reden dan ook niet-ontvankelijk te worden verklaard in zijn klacht.

Klager was, mede uit hoofde van zijn eerdere dienstverband bij betrokkene, bekend met de cliënten en de daarbij behorende individuele werkwijzen, welke binnen de overeenkomst zijn opgenomen. Bovendien is er over de inhoud van de overeenkomst uitvoerig gesproken tussen betrokkene en klager. Klager heeft bij volle verstand en bewustzijn een koopovereenkomst gesloten waar hij intensief over heeft onderhandeld.

Betrokkene benadrukt dat hij er oprecht van overtuigd was in november 2019 een goede koopovereenkomst met klager, zijnde een aspirant NOAB-lid, die uit hoofde van zijn eerder dienstverband met betrokkene bekend was met het reilen en zeilen binnen het kantoor van betrokkene, te hebben gesloten en vooral een overeenkomst waarin de belangen van de betrokken cliënten goed waren beschermd.

Uit niets blijkt, aldus betrokkene, dat hij de belangen van klager en/of van de relaties van klager heeft geschaad dan wel dat hij een beroepsfout zou hebben gemaakt of enige NOAB-norm zou hebben geschonden. Het is eerder klager geweest die, als aspirant-lid van NOAB, op diverse wijzen probeert maximale schade toe te brengen aan betrokkene. Klager heeft bij emailbericht aan betrokkene van 21 februari 2020 onder meer gedreigd "de beerput" te openen bij een drietal hierna te noemen klanten, waarbij klager beweerde dat betrokkene bij die klanten fouten zou hebben gemaakt. Klager dreigde aldus een vermeende beroepsfout openbaar te maken indien betrokkene niet zou instemmen met voorwaarden die klager in die mail verlangde. Klager probeerde een betere overeenkomst bij betrokkene af te dwingen onder deze druk. Betrokkene is echter niet ingegaan op deze afdreiging.

Op dit moment ligt een nog onbetaalde vordering welke betrokkene heeft op bedoelde drie klanten ter beoordeling van de kantonrechter.

Het bovenstaande acht betrokkene van belang voor het Tuchtcollege om de omvang van de hetze van klager jegens betrokkene aan te tonen. Door de hetze die klager voert, lijdt betrokkene zowel financiële als reputatieschade.

Uit de inhoud van de overeenkomst, met name artikel 4, blijkt ondubbelzinnig dat klager gehouden is de werkzaamheden uit te voeren over boekjaar 2018 en 2019. Dit wordt overigens ook door klager zelf gesteld in het inleidende klaagschrift, sectie feiten, 4^e en 6^e aandachtsstreepte. Hieruit blijkt tevens dat klager voor eigen rekening en risico aan de klant kon factureren. Het risico ten aanzien van de mogelijkheid aan de cliënt enige kosten in rekening te brengen, ligt dus niet bij betrokkene en/of de cliënt maar bij klager. Daarnaast heeft betrokkene aan klager op grond van artikel 4 van de overeenkomst een aantal maandtermijnen voldaan welke door de cliënten aan betrokkene zijn overgemaakt. Overigens hebben, anders dan klager stelt, niet alle relaties

Uitspraak Tuchtcollege NOAB Nr. 70/2020

hun verplichting aan betrokkene voldaan. Enkele in de klacht genoemde cliënten hebben, naar betrokkene aanneemt, onder invloed en/of aansporing van klager, hun openstaande verplichtingen aan betrokkene niet voldaan.

Tenslotte probeert klager cliënten van betrokkene actief over te halen om over te gaan naar klager en in een paar gevallen is hem dat gelukt. De handelwijze van klager, in zijn hoedanigheid van aspirant NOAB-lid, druist aldus volledig in tegen de geest van de Gedrags- en Beroepsregels van de NOAB, in het bijzonder artikel 13 ervan. Klager hoort de ethische normen in acht te nemen en daarbij rekenschap te geven van zijn bijzondere positie als aspirant-lid van de NOAB. Verder is zijn handelwijze in deze te kenmerken als onprofessioneel en onrechtmatig.

Klager heeft in deze procedure onder meer emailcorrespondentie tussen betrokkene en een cliënt in het geding gebracht. Ook in andere juridische procedures waarin klager een rol heeft, zijn stukken uit het dossier van deze cliënt opgedoken als productie. Die klant heeft evenwel aangegeven op geen enkele wijze mee te willen werken aan een procedure tegen betrokkene en zich erover te verbazen dat haar stukken in procesdossiers zijn verschenen en dat zij voorkomt op de lijst van relaties namens wie klager de onderhavige tuchtaak indient. Betrokkene kan niet anders dan constateren dat klager stukken in het geding brengt die haar uit hoofde van haar vertrouwelijke functie (namelijk als boekhouder) ter beschikking zijn komen te staan; klager put aldus uit klantendossiers om haar eigen positie te onderbouwen. En spant namens een klant een tuchtaak aan, terwijl die klant niet bekend is met het feit dat zij hierbij betrokken is. Een dergelijk handelen moet worden aangemerkt als een flagrante schending van de ethische normen waaraan een boekhouder en aspirant-NOAB-lid moet voldoen. Met betrekking tot de drie door klager in het klaagschrift ter beantwoording aan het Tuchtcollege voorgelegde punten:

Ad 1: er is in de onderhavige overeenkomst geen sprake van een overdracht maar van een overname. Juridisch zit er tussen het overdragen en overnemen een groot verschil. Betrokkene heeft zich in het onderhavige geval gehouden aan de wettelijke vereisten. Uit niets blijkt dat betrokkene zich niet heeft gedragen zoals een goed NOAB-lid betaamt. En de rechtsvraag “of een overeenkomst al dan niet kan worden overgedragen” staat ter beantwoording van de civiele rechter en niet van de tuchtrechter. De beslissing op dit onderdeel van de klacht moet dan ook luiden dat het Tuchtcollege hier niet de bevoegde rechter voor is, dan wel dat dit onderdeel als zijnde ongegrond en/of onbewezen wordt afgewezen.

Ad 2: klager maakt niet duidelijk welke NOAB-norm hier door betrokkene geschonden zou kunnen zijn. Betrokkene verklaart voor zover nodig nogmaals dat hij naar eer en geweten heeft gehandeld om de overeenkomst na te komen richting klager en hij heeft hierbij altijd de belangen van de cliënten juist geprobeerd te beschermen. Alleen al hierdoor faalt dit klachtonderdeel.

Ad 3: het Tuchtcollege is niet bevoegd zich uit te laten over de vraag of een der partijen als gevolg van de andere schade heeft geleden. Deze beoordeling hoort (ook) thuis bij de civiele rechter.

En, zoals reeds opgemerkt, inhoudelijk is de klacht van klager ook niet terecht.

Ondanks dat het tuchtrecht van de NOAB geen reconventionele vordering toe laat, verzoekt betrokkene het Tuchtcollege om klager een halt toe te roepen in deze voor betrokkene nodeloos kwetsend, financieel bezwarende en reputatie beschadigende kwestie.

4.5. Ter zitting heeft de gemachtigde van betrokkene in zijn pleitnota het - hierboven reeds vermelde - standpunt van betrokkene nogmaals uitvoerig toegelicht. Al dan niet op vragen van het Tuchtcollege heeft betrokkene daar nog aan toegevoegd, zakelijk weergegeven:

Mijn aanbod indertijd aan klager om een aantal klanten van mij over te nemen was een voor mij toen logische stap; hoewel er een einde kwam aan onze arbeidsovereenkomst, vond ik klager toen een geschikt persoon en een aardige vent.

Ik heb na de overeenkomst nog enkele wijzigingsvoorstellen aan klager gedaan maar die ging daar niet mee akkoord. Ik weet niet waarom klager niet akkoord ging met de door mij aangeboden klanten, maar kennelijk kwam hij een bepaald bedrag tekort, reden waarom ik hem daarna nog meer klanten heb aangeboden. Ik weerspreek dat mijn tweede aanbod “belabberd” was. Mijns inziens kon klager heus wel aan de slag met de door mij aangeboden klanten. Bovendien werd de lagere aanbiedingsprijs verdisconteerd in de overname overeenkomst.

Uitspraak Tuchtcollege NOAB
Nr. 70/2020

Het is juist dat niet met alle overgedragen klanten overleg is gevoerd. Ik schat in dat er met ongeveer drie van de twaalf over te dragen klanten geen contact is geweest; met de rest dus wel. Ik weet nog dat ik klanten heb gebeld en gezegd dat ze eventueel naar een ander konden overgaan omdat ik ze niet voldoende aandacht zou kunnen geven. De klant kon vervolgens meteen beslissen dan wel even nadenken. Het is juist dat er toen niets is vastgelegd over de eventuele overgang van de klanten toen.

De voorzitter houdt partijen voor dat het Tuchtcollege niet bevoegd is om zich uit te laten over de aangelegenheden die bij uitsluiting thuishoren op het bord van de civiele rechter.

5. DE BEOORDELING

(....)

5.3. Alvorens het Tuchtcollege tot een verdere beoordeling over gaat, dient eerst de door betrokkene opgeworpen vraag te worden beantwoord namens wie het onderwerpelijke klaagschrift is ingediend. Klager heeft in zijn klaagschrift gesteld dat hij de onderhavige klacht mede indient “namens diverse relaties”, welke (negen in totaal) hij vervolgens vermeldt. Desgevraagd ter zitting door het Tuchtcollege heeft klager echter niet aannemelijk gemaakt dat hij over de daarvoor benodigde toestemming(en) beschikt. De blote stelling dat hij wel van tenminste één klant een dergelijke toestemming heeft gekregen, welke hij evenwel noch ter zitting noch bij de ingediende stukken heeft overlegd, is onvoldoende om klager hierin te volgen. Het Tuchtcollege gaat er dan ook verder vanuit dat het klaagschrift uitsluitend door en namens klager zelf is ingediend en daarmee uitsluitend ziet op aangelegenheden zoals die klager zelf betreffen.

5.4. Bij aanvang van de mondelinge behandeling heeft klager, uitdrukkelijk in afwijking van de van hem in het onderhavige geding ingediende processtukken, de aan het Tuchtcollege ter beoordeling voor te leggen klacht gewijzigd en teruggebracht, zoals hiervoor uiteengezet onder 4.2. Deze herdefiniëring van de klacht strekt ertoe dat klager het oneens is en blijft met de inhoud van de overeenkomst waar het betreft de overdracht en de daaraan verbonden verrekening van de betalingen die aan betrokkene zijn gedaan en niet (alle) aan klager zijn doorgestort. Klager heeft de aan het jaarwerk verbonden werkzaamheden verricht waarvoor de vergoeding – namelijk twee twaalfde van de door betrokkene in rekening gebrachte maandbedragen - te laag was voor de uitvoering van jaarwerk. Als gevolg hiervan heeft klager, naar hij stelt, schade opgelopen en eist hij van betrokkene een vergoeding hiervan, welke schade hij begroot op € 11.000.

5.5. Gelijk het Tuchtcollege reeds ter zitting aan partijen heeft voorgehouden, is het Tuchtcollege niet bevoegd om zich uit te laten over de vraag of (één der) partijen als gevolg van een en ander enige vorm van schade heeft geleden, dan wel of de tussen partijen gesloten overeenkomst al dan niet kan worden overgedragen aan derden dan wel hoe deze overeenkomst in voorkomend geval zou dienen te worden uitgelegd. Al deze rechtsvragen staan ter beoordeling van en zijn voorbehouden aan - uitsluitend - de civiele rechter en niet van de tuchtrechter.

5.6. Dat betekent dat het Tuchtcollege alleen al als gevolg van de gewijzigde procesopstelling van klager verder niet toe kan komen aan een meer inhoudelijke beoordeling van de (aanvankelijke) klacht.

5.7. De slotsom is dan ook dat het Tuchtcollege op grond van het hiervoor overwogene zich onbevoegd zal verklaren en dan ook niet kan toekomen aan een inhoudelijk oordeel over de (aanvankelijke) klacht.

Het Tuchtcollege acht het, maar dan volledig ten overvloede, evenwel wenselijk om het volgende op te merken met betrekking tot de gedeeltelijke (bedrijfs)overname.

Daar waar het gaat over de overgang van cliënten van het ene administratiekantoor naar het andere is het een onmiskenbaar vereiste om een en ander uitvoerig en met voldoende zorgvuldigheid en waarborgen omkleed uit te voeren. Te denken valt hierbij aan in elk geval een goede eenduidige communicatie en een adequate schriftelijke vastlegging met alle betrokken partijen en op zijn minst de betrokken cliënten. Het Tuchtcollege leidt uit de gang van zaken, zoals door beide partijen ter zitting nader toegelicht, af dat zulks in de onderwerpelijke kwestie niet in bedoelde zin heeft plaatsgevonden hetgeen op zich in zoverre als “onzorgvuldig c.q. onprofessioneel” zou kunnen worden gekwalificeerd. Daarbij geldt in onderhavige casus dat zulks beide partijen, dus zowel betrokkene als klager, is aan te rekenen. Ter zitting hebben beide partijen zulks ook erkend. Maar nu deze overweging, zoals gezegd, geheel ten overvloede is, leidt dat niet tot enige tuchtrechtelijke consequentie in de richting van betrokkene.

Uitspraak Tuchtcollege NOAB
Nr. 70/2020

5.8. Het Tuchtcollege acht termen aanwezig om te besluiten tot openbaarmaking van een geanonimiseerde samenvatting van deze uitspraak.

5.9. Nu de ingediende en ter zitting gewijzigde klacht niet inhoudelijk kan worden beoordeeld en dus ook niet in al zijn onderdelen gegrond kan worden verklaard (het Tuchtcollege verklaart zich immers onbevoegd), bestaat er geen aanleiding te bepalen dat het door klager betaalde bedrag aan griffierecht ad € 500 op de voet van het bepaalde in artikel 7, lid 6, van het hiervoor genoemde Reglement door NOAB aan hem wordt gerestitueerd.

5.10. Op grond van al het vorenstaande dient te worden beslist als hierna is vermeld.

6. DE BESLISSING

Het Tuchtcollege:

1. verklaart zich onbevoegd voor zover (een der) partijen een vordering tot schadevergoeding wensen in te stellen of anderszins – bijvoorbeeld voor de uitleg van de overeenkomst - de civiele rechter willen adiëren;
2. bepaalt dat een samenvatting van deze uitspraak in geanonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt door publicatie in “&GO, het (nieuwe) periodiek van NOAB.

Aldus beslist op

door mr. W. Brouwer, voorzitter, prof. mr. dr. A.H.H. Bollen-Vandenboorn en G.P. Vermeulen RA, leden, in aanwezigheid van R.O.J.M. de Windt, griffier. De uitspraak is alleen door de voorzitter en de griffier ondertekenend.

Afschriften van deze uitspraak zijn aangetekend aan partijen verzonden op:

Tegen deze beslissing kan ingevolge het bepaalde in artikel 21 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB in beroep worden gekomen bij het College van Beroep binnen twee maanden na verzending van het afschrift van deze uitspraak conform het bepaalde in artikel 24 van laatstgenoemd Reglement.